

**Begga Ellingsgaard flutti
úr sethúsum sínum í íbúð á
Biskopstorgi í Klaksvík**

Bústaðir kann skaffa innivist bæði til barnafamiljur og eldri fólk, sum hava tørv á eini lættari tilveru, har tey ikki skulu hugsa um at halda hús og urtagarð við líka, leggur hon aftrat.

– Eg hevði tó ikki tímað at selt húsini og farið á privata leigumarknaðin. Eg hevði ikki tímað tað. Eg vænti og vóni, at eg veri verandi her. Eg verði ikki uppsøgd, um eg haldi treytirnar, sigur hon.

als ikki, og eg tók av við tað sama, sigur Begga Ellingsgaard.

– Sonur mín skuldi keypa húsini, og hann var eisini klárur til tað nú, sigur hon.

Begga helt als ikki, at tað var torført at taka avgerð um at flyta úr sethúsum í íbúð, hóast tað mangan verður hildið, at føroyingar einamest eru áhugaðir í at búgv í sethúsum.

– Tað var als ikki ein torfør avgerð, tí børnini eru vaksin og klára seg, dótturin hevur sitt eigna, og eg kann lata húsið og barnaheimið til sonin. Vóru umstøðurnar øðrvísi, so ivist eg í, um eg hevði gjørt tað, tí við einum húsi fylgja eisini nógv minnir – bæði hjá vaksnum og børnum – og staðsetingin var sentral og góð, sigur hon framhaldandi.

Tað er eisini eitt veldigt tak at flyta úr einum húsum, sum man hevur búð í í so mong ár.

– Eg fekk lyklarnar hálvan desember, men tað hevur verið

ein long tilgongd, tí veðrið hevur verið so ringt. Eg eri nú komin upp á pláss, og eg trívist heilt ótrúliga væl, sigur hon.

– Eg haldi, at tað er deiligt, at

